

seddel eller lægge ned i sin Konvolut, hvad han vilde. Det er det, der er strøget nu. Som Forslaget nu foreligger, skal det altsaa gaa til paa den Maade, at Vælgeren gaar frem til Valgbordet, faar udleveret sin Konvolut og skal da „straks“ — det staaer udtrykkelig fremhævet i § 11, og det nævnte den ærede Minister ogsaa — i denne Konvolut nedlægge sin Stemmeseddel og overgive den til det Medlem af Valgbestyrelsen, som skal modtage den og lægge den i Stemmekassen. Han skal altsaa have medbragt Stemmesedlen udfyldt. Det vil maaske for mange ikke være klart, hvorledes dette kan misbruges, i hvilken Grad dette bestyrker de Udtalelser, som den ærede Minister kom med, men som han ganske vist ikke sagde i den Sammenhæng, nemlig at man selv efter denne Lov vilde mangle meget i, at Hemmeligheden er sikker, og at Valgtryk kan undgaas. Hvordan dette vil stille sig, mine Herrer, kunne alle vi, der have været til Stede ved Valghandlinger, let sætte os ind i. Tænk Dem: umiddelbart foran Valgbordet ved begge Sider have de to Partier ved deres Agenter indrettet deres Bureauer med Udlevering af Stemmesedler. Det er blevet gjort til Rettesnor fra vedkommende Partiers Side for alle deres Vælgere, at de skulle gaa hen og hente deres Stemmeseddel der. Man kan lade det være, ganske vist, men lader man det være, er man mistænkt, og saa er Hemmeligheden krænket. Godt! jeg forudsætter altsaa, at de vedkommende bøje sig for den Ordre, der er given af Partiet og gaa hen og modtage Stemmesedlen, saa skulde de endda kunne komme til at afgive den, de egentlig ønske derved, at de stak dem, de have modtaget, i en Lomme, tog den rigtige op af en anden og lagde den i Konvolutten; men det er det, som de efter dette Forslag ikke kunne komme til, uden at det bliver opdaget. Det vil enhver kunne forstaa; de faa den ordinerede Stemmeseddel, om jeg saa maa kalde den, 2—3 Skridt fra Valgbordet, gaa straks hen til Valgbordet, faa der udleveret Konvolutten, hvori de straks skulle nedlægge Sedlen. Hvor kan nogen tro, at vor Befolkning skulde være saa øvet i Taskenspillerkunster, at de kunne faa Lejlighed til i Løbet af det Par Skridt at stikke den udleverede Stemmeseddel i Brystlommen og tage den rigtige op af Vestelommen og lægge den i Konvolutten uden at blive iagttaget af skarpe Øjne. Vi maa være forberedte paa, at under en skarp Partiorganisation med dens Disciplin og Kommando vil dette

Lovforslag trods dets udmærket gode Hensigt og mange gode Bestemmelser kun blive til en Indbildning. Det har sin største Betydning, at der gives Vælgeren Lejlighed til, efter at han har faaet Konvolutten udleveret, at staa et Øjeblik uset, saaledes at han kan faa Lejlighed til at stikke den Seddel til Side, som han har maattet tage, men selv maaske afskyr, og tage den frem, som repræsenterer hans virkelige Overbevisning, thi det er jo dog den, det gælder om at beskytte. — Dette til Forsvar for Folketingets gamle Forslag om det lukkede Rum. Jeg kan ikke tro, at det vil vække nogen Modstand, hverken fra Regeringens eller fra Landstingets Side at faa denne Forandring indført, naar det bliver dem klart, hvorledes det hele kan misbruges, og dernæst, at det Apparat, der vil kræves for at opfylde den Henstilling, jeg her har gjort, ingenlunde er saa vanskelig, som man fra anden Side har gjort den til. Man har i det andet Ting anført, at for den skriftlige Valghandlings Skyld har man paa Landet haft Stemmelokaler paa mange forskellige Steder i Gaarde og Huse, og skulde man nu paa hvert af disse Steder have indrettet lukkede Rum, vilde det være et forfærdeligt Maskineri. Ja, mine Herrer, hvis man ved disse lukkede Rum forstaaer særlige Værelser eller endog særlige Huse — et Medlem af det andet Ting talte f. Eks. — maaske spøgende — om, at man maaske skulde bruge det lukkede Rum til Røgterhus i Tiden mellem Valgdagene — saa var det jo en anden Sag, men til et lukket Rum er et almindeligt Skærmbrædt med 3 Fløje fuldt tilstrækkeligt; det vil man kunne faa for 6—8—10 Kr., og det er dog virkelig ingen Herregaard, selv om man skulde have et saadant Skærmbrædt ved hvert et Valgbord i hele Landet. Havde man blot det, saa at Vælgeren efter at have faaet Konvolutten paa Vejen fra den, der giver ham den, til den, der skal modtage den, har et Øjeblik bag Skærmbrættet, saa har man vundet det, der skulde vindes, den Grad af Hemmelighed, som overhovedet kan gennemføres ved Bestemmelser som de foreliggende, og det bør utvivlsomt naas. Det kan være — jeg er tilbøjelig til at tro det — at det i Tidens Løb vil vise sig, at dette heller ikke tilstrækkelig garderer Hemmeligheden, det kan være, at man saa vil komme tilbage til Stemmemaskiner, som man jo har i andre Lande, og som vi ogsaa have set et udmærket Eksempel af, tror jeg at turde sige, her i Landet. Jeg tror ganske vist ikke, at det vil være rigtigt i Øjeblikket